

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPRESEDNIKA SODIŠČA

z dne 7. marca 2013*

„Pritožba — Začasna odredba — Koncentracije podjetij — Evropski trg elektrike — Pridobitev nadzora nad družbo Segebel SA s strani družbe EDF — Odločba, s katero je bila koncentracija razglašena za združljivo s skupnim trgom pod pogojem spoštovanja nekaterih zavez, ki jih je sprejela družba EDF — Zavrnitev Komisije, da družbi EDF odobri podaljšanje roka, določenega za izpolnitev njenih zavez — Pojma nujnosti ter resne in nepopravljive škode“

V zadevi C-551/12 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi pododstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 30. novembra 2012,

Électricité de France SA (EDF) s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopata A. Creus Carreras in A. Valiente Martin, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata C. Giolito in S. Noë, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

PODPRESEDNIK SODIŠČA

po opredelitvi prvega generalnega pravobranilca, N. Jääskinena,

izdaja naslednji

Sklep

- 1 Družba **Électricité de France SA (EDF)** (v nadaljevanju: EDF) s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. oktobra 2012 v zadevi **Électricité de France** proti Komisiji (T-389/12 R, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je ta zavrnil njen predlog za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s Sklepom Komisije C(2012) 4617 final z dne 28. junija 2012 (v nadaljevanju: sporni sklep) o zavrnitvi odobritve podaljšanja roka, določenega za izpolnitev nekaterih njenih zavez, sprejetih na podlagi Sklepa C(2009) 9059 z dne 12. novembra 2009 o dovolitvi koncentracije, v okviru katere je družba **Electricité de France** pridobila izključni nadzor nad sredstvi družbe **Segebel** (zadeva COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

* Jezik postopka: angleščina.

Pravni okvir, dejansko stanje spora in postopek pred sodnikom, ki odloča o izdaji začasne odredbe

- 2 Pravni okvir in dejansko stanje spora sta bila v točkah od 1 do 5 izpodbijanega sklepa povzeta tako:
- „1 Komisija Evropskih skupnosti je s Sklepom C(2009) 9059 z dne 12. novembra 2009 na podlagi člena 6(1)(b) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij („Uredba ES o koncentracijah“) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40) dovolila koncentracijo, v okviru katere je pritožnica, [EDF], pridobila izključni nadzor nad sredstvi družbe Segebel, pod pogojem, da pritožnica izpolni dve zavezi, ki ju je predlagala Komisiji, da bi odgnala dvome glede združljivosti koncentracije s skupnim trgom (zadeva COMP/M.5549 – EDF/Segebel).
- 2 Pritožnica je s prodajo projekta Dils-Energie julija 2011 v zvezi z razvojem elektrarne izpolnila svojo prvo zavezo.
- 3 Pritožnica je bila v skladu z drugo zavezo dolžna drugi projekt v zvezi z razvojem elektrarne, projekt Nest-Energie, prodati ustreznemu kupcu, pod pogojem, da se do 30. junija 2012 sama ne bi odločila vložiti v ta projekt.
- 4 Ob sklicevanju na znatne in trajne spremembe na belgijskem trgu elektrike po sprejetju sklepa o dovolitvi C(2009) 9059, ki so bile leta 2009 nepredvidljive, se je pritožnica z dopisom z dne 14. maja 2012 obrnila na Komisijo in navedla, da je bilo tako zanjo kot za katerega koli drugega upravljavca trga pred iztekom roka, določenega na 30. junij 2012, nemogoče sprejeti dokončno odločitev o naložbi v projekt Nest-Energie. Zato je Komisijo zaprosila[, kot ji je klavzula o pregledu iz oddelka 4 zavez to dovoljevala,] da ji odobri podaljšanje tega roka do 31. decembra 2014.
- 5 Komisija je s [spornim] sklepom zavrnila zahtevo za podaljšanje, pri čemer pa je pritožnici odobrila dodatni rok treh mesecev in pol, torej do 15. oktobra 2012. [...]“
- 3 Pritožnica je 5. septembra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 4 Pritožnica je z ločeno vlogo, ki je bila v tajništvo Splošnega sodišča vložena istega dne, na podlagi člena 76a Poslovnika Splošnega sodišča vložila predlog za obravnavo po hitrem postopku in predlog za izdajo začasne odredbe, pri čemer je predsedniku Splošnega sodišča predlagala, naj:
- odredi podaljšanje roka, ki ji je bil naložen za sprejetje dokončne odločitve o naložbi ali za prodajo projekta Nest-Energie, dokler Splošno sodišče ne odloči o utemeljenosti tožbe;
 - odločitev o stroških pridrži.
- 5 Komisija je v pisnih stališčih sodniku, ki odloča o izdaji začasne odredbe, predlagala zavrnitev navedenega predloga.

Izpodbijani sklep

- 6 Predsednik Splošnega sodišča je ob tem, da je v točki 10 izpodbijanega sklepa spomnil, da sta pogoja, ki se nanašata na nujnost oziroma *fumus boni juris*, kumulativna, od točke 13 tega sklepa dalje najprej preučil vprašanje, ali je izpolnjen pogoj v zvezi z nujnostjo.

- 7 V točki 14 izpodbijanega sklepa je poudaril, da je po mnenju družbe EDF nujnost, nastala na podlagi spornega sklepa, neločljivo povezana s samo naravo tega sklepa, saj zavezuje k odsvojitvi nekaterih sredstev v korist (potencialnega) konkurenta, in da po opravljeni prodaji ni mogoča vrnitev nazaj. Dodal je, da je v skladu s trditvami družbe EDF tako nastalo škodo skoraj nemogoče količinsko opredeliti, saj bi jo družba EDF trpela v neskončnost, in da bi takojšnja prodaja pomenila resno tveganje za prodajo z izgubo.
- 8 Predsednik Splošnega sodišča je ob tem, da je v točki 15 izpodbijanega sklepa spomnil, da je treba nujnost predloga za izdajo začasne odredbe presojati glede na potrebo po začasnem odločanju, da stranki, ki predlaga začasne ukrepe, ne bi nastala resna in nepopravljiva škoda, v točkah od 16 do 18 navedenega sklepa poudaril, da kadar je zatrjevana škoda finančna, so predlagani začasni ukrepi upravičeni, če se izkaže, da bi se pritožnica zaradi neobstoja teh ukrepov znašla v položaju, ki bi lahko ogrozil njeno finančno sposobnost pred posredovanjem odločbe, s katero bi se končal postopek meritornega odločanja, ali če bi bili njeni tržni deleži znatno spremenjeni zlasti z vidika velikosti in prometa njenega podjetja ter značilnosti skupine, ki ji pripada. Besedilo predloga za izdajo začasne odredbe mora torej po mnenju predsednika Splošnega sodišča vsebovati konkretne in natančne navedbe, podprte s podrobnimi dokumenti, ki dajejo jasno in celotno sliko finančnega položaja pritožnice in ki omogočajo presojo natančnih posledic, ki bi verjetno nastale zaradi neobstoja zaprosenih ukrepov.
- 9 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 19 do 21 izpodbijanega sklepa navedel, da bi bilo treba škodo, zatrjevano v obravnavani zadevi, očitno opredeliti kot popolnoma finančno škodo, saj je družba EDF zgolj izrazila dvome glede njene merljivosti. Tako je ugotovil, da družba EDF v predlogu za izdajo začasne odredbe ni predložila nobene informacije glede velikosti in prometa njenega podjetja in da torej ni prikazala jasne in celotne slike svojega finančnega položaja. Poleg tega je predsednik Splošnega sodišča poudaril, da družba EDF ni niti omenila svoje pripadnosti skupini EDF, še manj pa pojasnila finančni položaj te skupine.
- 10 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah od 22 do 24 izpodbijanega sklepa torej sklenil, da družba EDF ni dokazala, da je zatrjevana finančna škoda dovolj resna, da bi upravičila sprejetje predlaganih začasnih ukrepov. Ugotovil je, da družba EDF zlasti ni dokazala, da bi se ob neobstoju predlaganih začasnih ukrepov znašla v položaju, ki bi lahko ogrozil njen obstoj ali znatno spremenil njene tržne deleže. Zato je predsednik Splošnega sodišča menil, da navajana nujnost ni bila izkazana in da finančna škoda, ki jo je zatrjevala pritožnica, ni mogla upravičiti sprejetja predlaganih začasnih ukrepov.
- 11 Nazadnje je predsednik Splošnega sodišča v točkah 25 in 26 izpodbijanega sklepa dodal, da bi morala biti zatrjevana finančna škoda manjša od stroška naložbe, potrebne za izvedbo projekta Nest-Energie, ocenjenega na 800 milijonov EUR. Tako je predsednik Splošnega sodišča glede na to, da je, kot je razvidno iz javno dostopnih virov, in sicer poročila za leto 2011, ki ga je skupina EDF objavila na svoji spletni strani, celotni promet skupine v letu 2011 znašal več kot 65 milijard EUR, presodil, da se zdi izključeno, da bi bila lahko škoda, ki je bila pritožnici povzročena bodisi s prodajo sredstev družbe, zadolžene za razvoj projekta Nest-Energie, bodisi z dokončno odločitvijo, da bo sama vložila v ta projekt, opredeljena kot resna.
- 12 Predsednik Splošnega sodišča je v točkah 27 in 28 izpodbijanega sklepa zavrnil predlog za izdajo začasne odredbe, ki ga je vložila družba EDF, in sicer zaradi neobstoja nujnosti, ne da bi presojal nepopravljivost zatrjevane škode.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 13 Družba EDF Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi in odobričasne ukrepe, za katere je zaprosila Splošno sodišče v okviru zadeve T-389/12 R, in sicer naj datum, do katerega mora družba EDF sprejeti dokončno odločitev o naložbi ali prodati projekt Nest-Energie, odloži do dneva, ko Splošno sodišče izda sodbo glede ničnostne tožbe zoper sporni sklep;
 - podredno, izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov, in
 - razpiše obravnavo za razjasnitev različnih pravnih vprašanj v zadevi.
- 14 Komisija v stališčih, ki jih je sodnemu tajništvu Sodišča predložila 21. decembra 2012, Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne ali, podredno, zavrne predlog za izdajočasne odredbe, in naj družbi EDF naloži plačilo stroškov.
- 15 Stranke so na obravnavi 28. januarja 2013, ki jo je predlagala pritožnica, podale ustna stališča in odgovore na vprašanja.

Pritožba

- 16 Družba EDF v podporo pritožbi navaja pet razlogov, ki se nanašajo na:
- kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva;
 - kršitev pravice do poštenega sojenja;
 - kršitev načela enakega obravnavanja;
 - napako pri presoji pravnega pojma nujnosti;
 - podredno, očitno napako pri presoji upoštevnih dejstev pri opredelitvi pravnega pojma nujnosti.
- 17 Najprej je treba presojati četrti razlog, ki se nanaša na napačno uporabo prava glede pojma nujnosti, ki se deli na tri dele.
- 18 Prvič, družba EDF predsedniku Splošnega sodišča očita, da je menil, da so pogoji, potrebni za sprejetje začasnih ukrepov, natančneje, tisti v zvezi s *fumus boni juris* in z nujnostjo, povsem različni, medtem ko naj bi bili v resnici medsebojno odvisni, tako da bi moral imeti *fumus boni juris*, močno izražen v obravnavani zadevi, vpliv na presojo pogoja v zvezi z nujnostjo.
- 19 Drugič, izpodbijani sklep naj bi vseboval napako v zvezi s pojmom „resna škoda“. V skladu s sodno prakso naj bi bila resna škoda preprosto nezanimljiva škoda. Analiza, ki jo je opravil predsednik Splošnega sodišča v tem sklepu, naj bi v praksi napačno privedla do ugotovitve, da škoda, povzročena velikemu podjetju, ni nikoli resna. Družba EDF v podporo svojim trditvam navaja sklep predsednika Sodišča z dne 16. januarja 1975 v zadevi Johnson & Firth Brown proti Komisiji (3/75 R, Recueil, str. 1), s katerim je ta pritožnici odobril predlaganičasni ukrep inčasno ustavil obveznost družbe British Steel Corporation, da proda nekatera sredstva. Družba EDF tudi poudarja, da je Komisija v okviru zadeve, ki je bila podlaga za sodbo Splošnega sodišča z dne 22. oktobra 2002 v zadevi

Schneider Electric proti Komisiji (T-77/02, Recueil, str. II-4201), implicitno priznala nujnost položaja, v katerem je bilo zadevno podjetje dolžno ponovno prodati že pridobljene delnice, ker je s tem podjetjem sklenila prijateljski sporazum in podaljšala rok za izvedbo te ponovne prodaje.

- 20 Tretjič, predsednik Splošnega sodišča naj bi napačno uporabil pravo, ker je škodo, ki jo je utrpela družba EDF, opredelil kot „popolnoma finančno“ škodo.
- 21 V zvezi s tem je treba glede na to, da pritožnica s prvim delom četrtega razloga zatrjuje, da so razlogi, potrebni za dodelitev začasnih ukrepov, medsebojno odvisni, tako da bi moral imeti *fumus boni juris*, domnevno zelo izražen v obravnavani zadevi, vpliv na presojo pogoja v zvezi z nujnostjo, spomniti, da so v skladu s sodno prakso in kot je nanjo opozoril predsednik Splošnega sodišča v točki 10 izpodbijanega sklepa, ti pogoji kumulativni, tako da je treba predloge za izdajo začasnih odredb zavrniti, kadar eden od teh pogojev ni izpolnjen (sklepi predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 1996 v zadevi SCK in FNK proti Komisiji, C-268/96 P(R), Recueil, str. I-4971, točka 30; z dne 17. decembra 1998 v zadevi Emesa Sugar proti Komisiji, C-364/98 P(R), Recueil, str. I-8815, točka 47, in z dne 25. oktobra 2012 v zadevi Hassan proti Svetu, C-168/12 P(R), točka 22).
- 22 V okviru tega celotnega preizkusa ima sodnik, ki odloča o začasnih odredbi, veliko možnost proste presoje in je glede na posebnosti obravnavane zadeve prost pri določitvi načina, na kateri je treba preveriti te različne pogoje, in vrstnega reda tega preizkusa, saj mu nobeno pravilo prava Unije ne nalaga vnaprej določenega načrta analize za presojo o potrebi po začasnem odločanju (sklep predsednika Sodišča z dne 19. julija 1995 v zadevi Komisija proti Atlantic Container Line in drugim, C-149/95 P(R), Recueil, str. I-2165, točka 23, in zgoraj navedeni sklep Emesa Sugar proti Komisiji, točka 44).
- 23 Tako ni izključeno, da lahko sodnik, ki odloča o začasnih odredbi, kadar meni, da je to primerno, upošteva večjo ali manjšo resnost navedenih razlogov, da pri presoji nujnosti ugotovi *fumus boni juris* in, kadar je to primerno, pretehta obstoječe interese (zgoraj navedeni sklep Hassan proti Svetu, točka 24; glej tudi v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 23. februarja 2001 v zadevi Avstrija proti Svetu, C-445/00 R, Recueil, str. I-1461, točka 110).
- 24 Vendar čeprav večja ali manjša resnost *fumus boni juris* ni brez vpliva na presojo nujnosti, ostaja dejstvo, da gre v skladu s členom 104(2) Poslovnika Splošnega sodišča za dva različna pogoja, ki urejata pridobitev odloga izvršitve, tako da prosilec ostaja dolžan dokazati tudi neizogibnost resne in nepopravljive škode (glej sklepa predsednika Sodišča z dne 31. januarja 2011 v zadevi Komisija proti Éditions Odile Jacob, C-404/10 P-R, točka 27, in z dne 19. julija 2012 v zadevi Akhras proti Svetu, C-110/12 P (R), točka 26).
- 25 V teh okoliščinah je treba poudariti, da tudi če bi predsednik Splošnega sodišča preučil ali celo sprejel obstoj *fumus boni juris*, ga to ne bi odvezalo obveznosti preučitve pogoja v zvezi z nujnostjo in ne bi moglo samo po sebi privedi do podelitve predlaganih začasnih ukrepov (zgoraj navedeni sklep Hassan proti Svetu, točka 26).
- 26 Iz tega je mogoče sklepati, da točka 13 izpodbijanega sklepa, v skladu s katero je treba najprej preučiti, ali je izpolnjen pogoj v zvezi z nujnostjo, ne vsebuje napačne uporabe prava. Zato je treba prvi del četrtega razloga zavrniti.
- 27 Pritožnica z drugim delom četrtega razloga zatrjuje, da je v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno pravo, kar zadeva pojem „resna škoda“. Zlasti navaja, da analiza, ki jo je opravil predsednik Splošnega sodišča v tem sklepu, v praksi napačno privede do ugotovitve, da škoda, povzročena velikemu podjetju, ni nikoli resna.

- 28 V zvezi s tem je treba spomniti, da je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 16 do 19 izpodbijanega sklepa najprej postavil domnevo, da mora pritožnica, da bi dokazala resnost in nepopravljivost finančne škode, ki bi jo lahko utrpela, v predlogu za izdajo začasne odločbe predložiti konkretne in natančne navedbe, podprte s podrobnimi dokumenti, ki dajejo jasno in celotno sliko njenega finančnega položaja in tako omogočajo presojo natančnih posledic, ki bi verjetno nastale brez zaprosenih ukrepov.
- 29 Dalje je predsednik Splošnega sodišča v točkah 20 in 21 tega sklepa ugotovil, da pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe ni predložila nobene informacije glede velikosti in prometa njenega podjetja. Nazadnje je poudaril, da pritožnica niti ni omenila svoje pripadnosti skupini EDF, še manj pa pojasnila finančni položaj te skupine. Na podlagi tega je v točki 22 navedenega sklepa ugotovil, da pritožnica ni dokazala, da je zatrjevana finančna škoda dovolj resna, da bi upravičila sprejetje predlaganih začasnih ukrepov, glede na to pa je v točki 27 tega sklepa poudaril, da se zato ne zdi več potrebno presojati nepopravljivosti zatrjevane škode.
- 30 Ugotoviti je treba, da to razlogovanje vsebuje napačno uporabo prava, kar zadeva pojem „resne škode“.
- 31 Prvič, predsednik Splošnega sodišča s tem, da meni, da ne more presojati resnosti finančne škode, ki jo pritožnica zatrjuje v predlogu za izdajo začasne odredbe, ker ni podatkov, ki bi ponazorili jasno in celotno sliko njenega finančnega položaja, svoje razlogovanje utemeljuje na pojmovanju resnosti, ki je popolnoma primerjalno. To razlogovanje namreč pomeni, da je vselej nujno moči primerjati znesek vsakršne zatrjevane finančne škode z velikostjo podjetja, ki bi mu ta škoda nastala, če ne bi bili sprejeti predlagani začasni ukrepi. Vendar pri predlogu, kakršen je ta, ki ga je v obravnavani zadevi vložila pritožnica in ki ne temelji na njenem finančnem položaju, temveč v bistvu na obveznosti opraviti poslovno izbiro v domnevno neprimernem roku, ne gre za to.
- 32 Seveda lahko velikost podjetja vpliva na presojo resnosti zatrjevane finančne škode, pri čemer je ta toliko resnejša, če je znatna glede na to velikost, in toliko manj resna v nasprotnem primeru. Tako je mogoče v nekaterih okoliščinah utemeljitve v zvezi z resnostjo zatrjevane škode izločiti na podlagi preproste primerjave med to škodo in prometom podjetja, ki bi mu ta škoda lahko nastala (glej v tem smislu sklepa predsednika Sodišča z dne 26. februarja 1981 v zadevi Arbed in drugi proti Komisiji, 20/81 R, Recueil, str. 721, točka 14, in z dne 23. maja 1990 v združenih zadevah Comos-Tank in drugi proti Komisiji, C-51/90 R in C-59/90 R, Recueil, str. I-2167, točki 25 in 26).
- 33 Vendar ni mogoče izključiti, da bi se lahko objektivna znatna finančna škoda, ki domnevno izhaja iz obveznosti dokončno opraviti pomembno poslovno izbiro v neprimernem roku, štela za „resno“, oziroma da je resnost take škode mogoče šteti za očitno, tudi če ni informacij o velikosti zadevnega podjetja. Zato to, da pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe ni predložila informacij o velikosti podjetja, v katero spada, samo po sebi ne zadostuje za utemeljitev zavrnitve tega predloga z razlogom, da pritožnica ni dokazala resnosti zatrjevane škode.
- 34 Drugič, ker je izpodbijani sklep v točki 22 oprt na to, da pritožnica zlasti ni dokazala, da bi se v skladu z zahtevami iz točke 16 tega sklepa brez predlaganih začasnih ukrepov znašla v položaju, ki bi lahko ogrozil njen obstoj ali znatno spremenil njene tržne deleže, te zahteve po naravi spadajo bolj pod pojem nepopravljivosti zatrjevane škode kot pod pojem resnosti te škode. Glede na to, da izpodbijani sklep temelji izključno na tem, da ni dokazan obstoj resne škode, ne da bi bila opravljena preučitev nepopravljivost te škode, navedene zahteve niso upoštevne za presojo utemeljenosti razlogovanja iz navedenega sklepa.
- 35 Ker je drugi del četrtega razloga utemeljen, je torej treba izpodbijani sklep razveljaviti v delu, v katerem je sodnik, ki odloča o začasni odredbi, napačno uporabil pravo, kar zadeva pojem „resna škoda“. Zato tretjega dela četrtega razloga ni treba presojati, prav tako pa ni treba presojati niti prvega, drugega, tretjega ali petega razloga.

- 36 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, kadar razveljavi odločbo Splošnega sodišča, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 37 Zgoraj navedena določba se uporablja tudi za pritožbe, vložene na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča (glej sklepa predsednika Sodišča z dne 29. januarja 1997 v zadevi Antonissen proti Svetu in Komisiji, C-393/96 P(R), Recueil, str. I-441, točka 45, in z dne 14. junija 2012 v zadevi Qualitest FZE proti Svetu, C-644/11 P(R), točka 59).
- 38 Ker stanje postopka v tem sporu to dovoljuje, je treba odločiti o predlogu za sprejetje začasnih ukrepov, ki ga je vložila družba EDF.

Zahteva za sprejetje začasnih ukrepov

- 39 Člen 104(2) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da je treba v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti „predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe“. Poleg tega mora biti predlog za izdajo začasne odredbe dovolj jasen in natančen, da lahko sam omogoči toženi stranki, da pripravi svoja stališča, sodniku, ki odloča o izdaji začasne odredbe, pa, da brez drugih dokazil, če je to potrebno, odloči o predlogu, pri čemer morajo biti bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih ta temelji, koherentno in razumljivo predstavljeni v samem besedilu vloge za izdajo začasne odredbe (sklep predsednika Sodišča z dne 30. aprila 2010 v zadevi Ziegler proti Komisiji, C-113/09 P(R), točka 13).
- 40 Pritožnica mora predložiti dokaz, da ne more čakati na konec postopka glede utemeljenosti tožbe, ne da bi utrpela resno in nepopravljivo škodo (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 4. decembra 1991 v zadevi Matra proti Komisiji, C-225/91 R, Recueil, str. I-5823, točka 19, in zgoraj navedeni sklep SCK in FNK proti Komisiji, točka 30). Čeprav neizogibnosti škodi ni treba dokazati s popolno gotovostjo, pa mora biti njen nastanek vseeno predvidljiv z zadostno stopnjo verjetnosti (sklep z dne 29. junija 1993 v zadevi Nemčija proti Svetu, C-280/93 R, Recueil, str. I-3667, točki 32 in 34, in sklep predsednika Sodišča z dne 14. decembra 1999 v zadevi HFB in drugi proti Komisiji, C-335/99 P(R), Recueil, str. I-8705, točka 67).
- 41 Poleg tega je v primeru predloga za odlog izvršitve akta Unije sprejetje predlaganega začasnega ukrepa utemeljeno le, če je zadevni akt odločilni vzrok za zatrjevano resno in nepopravljivo škodo (zgoraj navedena sklepa Akhras proti Svetu, točka 44, in Hassan proti Svetu, točka 28). Čeprav se v obravnavanem primeru predlog za izdajo začasne odredbe formalno ne nanaša na odlog izvršitve akta, je treba ugotoviti, da je predlagani začasni ukrep povezan s takim odlogom, saj želi pritožnica razpolagati z dodatnim rokom več kot dveh let za izbiro med dvema možnostma, predpisanima z zavezo, ki jo je sprejela v zvezi s projektom Nest-Energie. Torej je ta začasni ukrep mogoče sprejeti le, če je treba zavrnitev Komisije, da odobri podaljšanje, za katero je zaprosila pritožnica, šteti za odločilen vzrok za zatrjevano resno in nepopravljivo škodo.
- 42 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da del predloga za izdajo začasne odredbe, ki se nanaša na domnevno resno in nepopravljivo škodo, ki naj bi jo utrpela pritožnica, ne vsebuje nobene ocene velikosti zatrjevane škode in se nanaša izključno na posledice, ki bodo po navedbah pritožnice izhajale iz takojšnje prodaje projekta, ne omenja pa tistih posledic, ki bodo morda izhajale iz odločitve vlagati v ta projekt, medtem ko je imela pritožnica v skladu z zadevno zavezo izbiro med tema možnostma. Poleg tega pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe glede nujnosti navaja, da je „nujnost, nastala na podlagi [spornega] sklepa, ki nalaga uvedbo postopka prodaje pred 16. oktobrom 2012, neločljivo povezana s samo naravo tega sklepa, saj neko družbo – družbo EDF – zavezuje k prodaji nekaterih sredstev v korist (potencialnega) konkurenta, ustreznega kupca“.

- 43 Vendar pa je iz predloga za izdajo začasne odredbe kot celote razvidno, da je škoda, ki jo zatrjuje pritožnica, v tem, da je morala pred 30. junijem 2012 – ki je rok, ki je bil s spornim sklepom podaljšan na 15. oktober 2012 – izbrati med možnostma, določenima z njeno drugo zavezo, in sicer med prodajo projekta Nest-Energie ustreznemu kupcu na eni strani in sprejetjem dokončne odločitve o tem, da bo sama vložila v ta projekt, na drugi strani, pri čemer naj bi obe možnosti zanj pomenili nastanek finančne izgube. Pritožnica namreč trdi, da bi naložba v projekt Nest-Energie, ki predstavlja strošek, ocenjen na 800 milijonov EUR, lahko pokrila njene stalne in spremenljive letne stroške, vendar da zagotovo ne bi pokrila začetne naložbe in ne bi dosegla zahtevanega praga donosnosti, medtem ko bi takojšnja prodaja projekta konkurentu pomenila resno tveganje za prodajo z izgubo in bi bila nepovratna, ker bi pritožnica izgubila priložnost sama vložiti v projekt.
- 44 Kljub takšnemu razumevanju predloga za izdajo začasne odredbe je treba ugotoviti, da pritožnica ni predložila dokazov, ki bi izkazovali obstoj resne škode, katere nastanek bi bil predvidljiv z zadostno stopnjo verjetnosti v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz sodne prakse, navedene v točkah 39 in 40 tega sklepa.
- 45 Pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe namreč ne podaja nikakršne upoštevne navedbe glede narave in velikosti škode, ki bi jo lahko utrpela v enem ali drugem primeru ob vsaki od možnosti, med katerima je lahko prosto izbrala. Kot je poudarila Komisija na obravnavi, je treba šteti, da je sedanja vrednost zadevnega projekta, ki je poleg tega v veliki meri odvisna od obetov glede njegove donosnosti, načeloma enaka ceni, ki bi jo bil kupec pripravljen plačati v primeru prodaje tega projekta v okviru postopka dezinvestiranja, pri čemer vsaka druga presoja te vrednosti nujno vsebuje popolnoma špekulativen element. Ta ugotovitev pomeni, da pritožnica zaradi takojšnje prodaje projekta Nest-Energie načeloma ne bo utrpela nobene škode, saj bo s to prodajo prejela znesek, ki ustreza sedanji vrednosti njene lastnine.
- 46 Ker pritožnica vseeno meni, prvič, da ji tedanje stanje trga ni dopuščalo sprejetja pozitivne odločitve o naložbi v projekt pred 30. junijem 2012 oziroma pred 15. oktobrom 2012 in, drugič, da bi prodaja projekta Nest-Energie v teh okoliščinah pomenila izgubo, njeno utemeljevanje v zvezi z nastankom resne in nepopravljive škode – kar zadeva vsakega od možnih ukrepov – torej sloni na domnevi, da se lahko obeti glede donosnosti zadevnega projekta le izboljšajo in da je sedanja vrednost tega projekta nenormalno nizka.
- 47 Iz tega je mogoče sklepati, da navedena zatrjevana škoda obstaja le, če se bodo razmere na belgijskem trgu elektrike z vidika proizvajalcev elektrike pred koncem leta 2014 razvijale v pozitivni smeri, tako da bi pritožnica lahko vložila v projekt Nest-Energie ali ga prodala v tržnih razmerah, ugodnejših za te transakcije. V nasprotnem primeru pritožnici ne bo nastala nobena škoda, ker ji to, da bo lahko z izbiro počakala do konca leta 2014, ne bo ničesar prineslo, saj bo morala to izbiro opraviti v podobnih ali celo manj ugodnih tržnih razmerah, kot so sedanje.
- 48 Ob uporabi načel iz sodne prakse, navedenih v točki 40 tega sklepa, je škodo, kakršna se zatrjuje v obravnavani zadevi, enako kot njeno velikost in torej njeno resnost, mogoče obravnavati kot dovolj predvidljivo le, če se dokaže, da je prihodnji nastanek okoliščin, iz katerih ta škoda izvira, in sicer pričakovani pozitivni razvoj belgijskega trga elektrike, verjeten. Zato je bila pritožnica dolžna, če se je za dokaz nujnosti predloga za izdajo začasne odredbe želela opreti na resnost takšne škode, predložiti utemeljitve in dokaze, s katerimi bi lahko izkazala, da je bilo verjetno, da se bo belgijski trg elektrike razvijal pozitivno z vidika proizvajalcev elektrike pred koncem leta 2014, in to do te mere, da bi lahko poslovno izbiro, ki ji jo nalaga zadevna zaveza, opravila v znatno ugodnejših okoliščinah, če bi ji bil predlagani začasni ukrep odobren.
- 49 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe ni predložila ne takšnih utemeljitev ne takšnih dokazov. Nasprotno, spremembe, ki so doletele belgijski trg elektrike med letoma 2009 in 2012 in iz katerih naj bi izviral sedanji položaj na tem trgu, je označila kot „znatne in trajne“.

- 50 Poleg tega pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe tudi ni navedla razlogov, zaradi katerih domnevno negativne posledice, ki zanjo izhajajo iz tega, da je morala v letu 2012 opraviti poslovno izbiro med prodajo projekta Nest-Energie in sprejetjem dokončne odločitve o naložbi v ta projekt, pomenijo resno škodo, ki naj bi jo odločilno povzročila zavrnitev Komisije, da ji podaljša rok, določen za to izbiro.
- 51 Namreč, čeprav bi sklep o podaljšanju roka, določenega v zadevni zavezi, seveda omogočil odlog teh posledic ali celo izogib tem posledicam, je treba ugotoviti, da nista razvoj belgijskega trga elektrike med letoma 2009 in 2012 ter prvotna izbira, ki jo je leta 2009 pritožnica sama opravila, da podpiše to zavezo, nič manj neposredna vzroka za to. Dejansko, če bi bil prvotno določen rok drugačen ali če bi bil razvoj zadevnega trga drugačen, potem do prošnje za odlog in spornega sklepa, ki je podlaga za ta postopek, sploh ne bi prišlo. Zato se zavrnitev Komisije, da podaljša ta rok, ne sme šteti za odločilen vzrok za zatrjevano škodo v smislu sodne prakse, navedene v točki 41 tega sklepa.
- 52 Iz zgoraj navedenega izhaja, da pritožnica ni dokazala, da lahko zaradi nesprejetja predlaganih začasnih ukrepov utrpi resno škodo.
- 53 Vsekakor je treba dodati, da zatrjevane škode v obravnavanem primeru ni mogoče opredeliti kot nepopravljive.
- 54 Kadar je zatrjevana škoda finančna, so predlagani začasni ukrepi upravičeni, če se izkaže, da bi se pritožnica brez teh ukrepov znašla v položaju, ki bi lahko ogrozil njeno finančno sposobnost pred posredovanjem odločbe, s katero bi se končal postopek meritornega odločanja, ali če bi bili njeni tržni deleži znatno spremenjeni zlasti z vidika velikosti in prometa njenega podjetja ter značilnosti skupine, ki ji pripada (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 15. aprila 1998 v zadevi Camar proti Komisiji in Svetu, C-43/98 P(R), Recueil, str. I-1815, točka 36).
- 55 Ker v obravnavanem primeru merilo v zvezi z izgubo tržnih deležev ni upoštevno, je treba preučiti, ali bi se pritožnica brez teh ukrepov znašla v položaju, ki bi lahko ogrozil njeno finančno sposobnost.
- 56 Vendar je zatrjevana škoda merjena v smislu prodaje z izgubo in nazadovanja pri pričakovani donosnosti, kar zadeva naložbo, ki znaša le 800 milijonov EUR, medtem ko je iz javno dostopnih virov, in sicer poročila za leto 2011, ki ga je skupina EDF objavila na svoji spletni strani, razvidno, da je celotni promet skupine v letu 2011 znašal več kot 65 milijard EUR.
- 57 Glede na to finančno moč skupine EDF je treba poudariti, da škoda, ki bi bila pritožnici povzročena bodisi s prodajo sredstev družbe, zadolžene za razvoj projekta Nest-Energie, bodisi z dokončno odločitvijo, da bo sama vložila v ta projekt, ne more ogroziti njene finančne sposobnosti.
- 58 Te ugotovitve ne more omajati utemeljevanje, ki ga je pritožnica predstavila v okviru petega pritožbenega razloga, da v bistvu primerjava med svetovnim prometom skupine EDF, to je 65 milijard EUR, in stroškom zadevne naložbe, to je 800 milijonov EUR, ni upoštevna za presojo resnosti škode, zatrjevane v obravnavanem primeru. Nasprotno je treba ugotoviti, da je takšna primerjava vsekakor upoštevna pri presoji nepopravljivosti te škode. Škoda, ki domnevno izhaja iz izgub, ki bi lahko nastale v okviru naložbe, katere strošek bi znašal 800 milijonov EUR, namreč ne more ogroziti finančne sposobnosti podjetja, katerega promet znaša več kot 65 milijard EUR.
- 59 Nazadnje, trditve, ki se nanaša na to, da je zatrjevano škodo nemogoče izmeriti in je torej nepopravljiva, ni mogoče sprejeti, saj – kot je razvidno iz točk od 42 do 49 tega sklepa – pritožnica v predlogu za izdajo začasne odredbe ni ustrezno opredelila narave in velikosti te škode.
- 60 Res je, da se finančna škoda šteje za nepopravljivo, če je ni mogoče v celoti nadomestiti, do česar lahko pride zlasti, če škode celo tedaj, ko nastane, ni mogoče izmeriti (zgoraj navedeni sklep Comos-Tank in drugi proti Komisiji, točka 24).

- 61 Vseeno pa ni mogoče presoditi, ali je neko škodo mogoče izmeriti, kadar narava in velikost te škode nista čim natančneje opredeljeni v predlogu za izdajo začasne odredbe. Pritožnica mora namreč v zvezi s tem predložiti natančne ter prepričljive utemeljitve in dokaze, če se želi opreti na to sodno prakso, česar pa v obravnavanem primeru ni storila.
- 62 Zato ni dokazano, da je škodo, ki jo zatrjuje družba EDF, mogoče opredeliti kot nepopravljivo.
- 63 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da pritožnica ni izkazala nujnosti sprejetja predlaganih začasnih ukrepov. Zato je treba njen predlog za izdajo začasne odredbe zavrniti.

Stroški

- 64 Če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči tudi o stroških.
- 65 V skladu s členom 138(3) Poslovnika, ki se za pritožbeni postopek uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, velja, da če vsaka stranka uspe samo deloma, nosi vsaka svoje stroške.
- 66 V obravnavanem primeru je treba odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške, ki jih je priglasila pred Sodiščem v okviru tega pritožbenega postopka.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

- 1. Točka 1 izreka sklepa predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. oktobra 2012 v zadevi *Électricité de France* proti Komisiji (T-389/12 R) se razveljavi.**
- 2. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.**
- 3. Družba *Électricité de France SA* (EDF) in Evropska komisija nosita svoje stroške, ki so jima nastali pred Sodiščem Evropske unije v okviru te pritožbe.**

Podpisi